

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר במדבר לכבוד ... אחדשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"יזיבר ה' אל משה במדבר סיני... שאו את ראש כל עדת בני ישראל" (כמדבר א, א-ב).

מבואר בליקוטי מוהר"ן, במאמר "כי מרחמם ינהגם" (תנינא, ס"ז, אות ז) שיש דרי מעלה ויש דרי מטה. דהיינו עולם העליון ועולם התחתון, בחי' שמים וארץ. וצריך הצדיק חכם הדור להראות לדרי מעלה (דהיינו לאנשים הגדולים, רמי מעלה ומריגה) שאינם יודעים עדיין כלל בידיעתו יתברך, שזה בחי' השגחה של מה, בחי' מה חמית מה פישפשת (הק' זוהר, דף א:). בחי' איה מקום כבודו. ולהיפך צריך להראות לדרי מטה (דהיינו אנשים פשוטים וקטנים, בעלי דרגה נמוכה, ואפילו אלו שירדו למטה, ונמצאים מטה מטה) שאדרבא מלא כל הארץ

כבודו (ישעיהו ו). כי יש שוכני עפר שהם בני אדם המונחים במדריגה התחתונה, ונדמה להם שהם רחוקים מאד ממנו יתברך, עד שהיו מיאשין את עצמם לגמרי חס ושלום, כי נדמה להם שהם רחוקים מאד מהש"ת, וכבר אבד נצחם, ותוחלתם מה', וצריך הצדיק לעוררם ולהקיצם בבחינת (ישעיהו טו) הקיצו ורננו שוכני עפר. שלא יהיו מייאשין עצמם בשום אופן בעולם יהיה איך שיהיה, ולגלות להם ולהראות להם ולהאיר להם, כי עדיין

ואשתו, שאם במקום להעיר ללא הפסק ולרטון ולקטר, היו מרעיפים שבחים ודברי עידוד - הכל היה משתנה ללא היכר מן הקצה לקצה. [אבל כ"ז נאמר לחזק את החלשים. אבל ילדים ונערים שיש להם עודף בטחון עצמי, וכן.. וכו', דבר זה ג"כ שלילי ומסוכן, כי ע"י הבטחון המופרז וגאווותם - מחליטים ועושים דברים שליליים שלא יעשו, וע"כ יש לנהוג בהם קצת להיפך מהנ"ל וכמבואר היטב בדברי רבינו ז"ל שהבאנו בדיש דברנן וצריך הרבה תפילה ויישוב הדעת, וסייעתא דשמייא]. אכ"ר.

בברכת התורה וכטו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

פרשת במדבר

פרוץ ה'

וּסִימֵן שִׁדְעָ אֲדָם אִם הוּא בְּבַחֲנֵינִת דִּינָא דְמִסְאָבְאָ, וְאִם הוּא בְּבַחֲנֵינִת דִּינָא קְדִישָׁא, סִימֵן לְדָבָר, תְּפִלָּה. בְּשָׂאִין בּוּ בְּטוּל תְּפִלָּה, בְּמוּ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, וְזָכוּנָם לְבִרְכָה (בְּרֻבּוֹת ה'): 'אִיזְהוּ יִסְוִין שֶׁל אֲהָבָה, כֹּל שְׂאִין בּוּ בְּטוּל תְּפִלָּה', שְׂנָאָמְר "בְּרוּץ ה' אֲשֶׁר לֹא חָסִיר תְּפִלָּתִי וְחִסְדּוֹ מְאֵתִי". (ליקוטי מוהר"ן ער)

התיקון הכללי

אדרם עד בית אלקים (תהלים מב, ה). היינו פסיעות איטיות וקטנות. וזה מה שקורה, כל פעם כשהולכים מהאכסני' לציון רבינו ז"ל (כיום בחנוכה), כי יורד שלג וקפוא ומגליד והרצפה מחליקה ביותר, וכמעט בכל פסיעה מחליקים ואפשר ליפול וצרכים ללכת כמנְדָה. ומי' צרכים ללכת ואין להישאר באכסניה. וכן בכל כיוצב"ז יש ללכת לבית אלקים, (בית מדרש, בית הכנסת, כותל המערבי וכו', מקוה), וכן עשיתי ג"כ לפני מספר שנים כשכאב לי הגב מאד מאד, ובקושי יכולתי לזוז, הודו לה.

מה תשתוחחי נפשי. ידוע מרבינו ז"ל (חיי מוהר"ן מעלת ההתבודדות) שנתן הנהגה למישהו לדבר עם האיברים,

וכאן דוד המלך מדבר אל נפשו, ומחזק את עצמו ואמר "נפשי - למה הנך שבורה וכפופה, ותהמי עלי בקול הוומה ומיילל - תתחזקי נפשי והוחילי לאלקים, קוי אל ה' חזקי ואמצי וקוי אל ה', ותראי כי עוד אודנו ישועות פניו, תראי שעוד תחדי לה' על רוב הישועות." ו"פניו" היינו ישועות מלאות עם פנים מאירות שיאיר ה' לכם.

(מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תיה"כ)

פנינים - בְּנִחְלֵי אֵשׁ

שְׂמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׂאָמְר שְׂאָם הִיָּה רֹצֵה לְגַלוֹת וּלְהָרֹאֵת הִיָּרָאָה שְׁלוֹ לֹא-הָיוּ יְכוּלִים לְעַמֵּד אַרְבַּע אַמּוֹת סְמוּף לְבֵיתוֹ, אִף הוּא מְעִלִים הִיָּרָאָה שְׁלוּ בְּכֹנֶנֶה. וְגַם אֲנִי שְׂמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שְׂאָמְר אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת-שְׂמִים שְׁכָל מִי שְׂרוּצָה יְכוּל לְקַבֵּל מִמֶּנִּי. וּבְאֶמֶת הִיָּה נְרָאָה בְּחוּשׁ שְׁכָל שְׂנִתְקַרֵב אֵלָיו נִתְמַלֵּא תִכְף יִרְאָה גְדוּלָה וְעִצּוּמָה, וְנִתְלַהֵב מְאֹד לְעַבֹּדֵת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ אֲשֶׁר לֹא נְרָאָה כְּזֹאת. וְגַם עֲבָשׁוּ עֲדִין יִרְאֵתוֹ הַגְּדוּלָה גְּנוּזָה בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וְכֹל מִי שְׂעוֹסֵק בְּהֶם בְּאֶמֶת וּבִתְמִימוּת בָּא עֲלָיו יִרְאָה גְדוּלָה וּמִתְעוֹרֵר מְאֹד לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ פִּי כֹל דְּבָרָיו בְּנִחְלֵי אֵשׁ.

גם בימי קטנותו התחיל להתמיד מאד מאד בלמודו, והיה משלם להמלמד מכיסו שלשה גדולים בעד כל דף גמרא שהיה לומד עמו מלבד השכר למוד שהיה אביו משלם להמלמד היה הוא בעצמו, וזכרוננו לברכה, נותן להמלמד משלו שלשה גדולים בעד כל דף ודף כדי שהמלמד יקריח עצמו ללמוד עמו הרבה דפין גמרא בכל יום וכן היה שהיה המלמד לומד עמו כמה וכמה דפין בכל יום ויום והוא היה משלם לו כפ"ל ג' גדולים בעד כל דף ודף מלבד השכר למוד.

(שבחי הר"ן אות ו)

ה' עמם ואצלם וקרוב להם והם סמוכים אליו, ואפילו בתוך הארץ ממש, ואפילו אם נפל לשאול תחתיות ח"ו, אעפ"כ שם דייקא נמצא כבודו יתברך, כי (ישעיהו ו) מלא כל הארץ כבודו. שזה בחי' "כל" (ספירת היסוד) שיש לצדיק, בבחי' (דברי הימים א טז) כי כל בשמים ובארץ, ותרגומו דאחיד בשמיא וארעא (ע' בזוהר בראשית, דף לא. ובת"ז (תיקון כב). והנה בחי' זו צריכה שתהיה אצל כל הורה ומחנך. ובפרט לגבי נערים מגיל ההתבגרות ואילך, ובפרט בדור הזה, שקיימים נערים ו.. נושרים רבים, ועיקר הסיבה היא שמכל מיני סיבות נעשו שבורי לב, חסרי בטחון עצמי, והרגישו שהם מאחור ושווים פחות, או לא שווים, ונפלו למיני דכאונות, ולעצבות, ולתסכולים, עד שהתיאשו מהסביבה שבה גדלו, ומצאו את עצמם ברחובות עם חברות חדשות. וכל זה היה ניתן למנוע ולעצור ולהפכם מהיפך אל היפך, אילו בזמן הנכון במקום להגיד להם מוסר ולהשפילם כל הזמן ולהראות להם שהם כלום ושווים כלום, היו עושים את ההיפך היינו שהמלמדים המסורים וההורים היו מקרבים אותם קירבה מיוחדת, ומפארים ומרוממים אותם בכל נקודה טובה שבהם, ומעודדים את רוחם, ומזריקים להם בטחון עצמי האבוד. ועי"ז היו מתחילים לפרוח ולהרגיש טוב ולעלות מעלה מעלה. שזה בחינת "שאו את ראש כל עדת בני ישראל", היינו תרימו את ראשם ואת כבודם (לפעמים האבוד עד עכשיו). והנה דבר זה נהוג בעיקר אצל נערים ונערות, אבל גם שייך לילדים יותר קטנים, שעם המלמד היה מתמסר קצת יותר לתלמידים החלשים ונותן להם פתקים עם דברי שבח, ומשבחים אותם בפניהם, היו מחוללים שינוי פלאי אצלם, ואז בגיל הילדות הדבר הרבה יותר קל. וכן הדבר הזה נוהג בין בעל

מדרש

וידבר ה' אל משה בהר סיני זהו שאמר הכתוב (תהלים קמו) לא עשה כן לכל גוי וכן (שם קמא) וירם קרן לעמו משל למלך שנטל אשה ראשונה ולא כתב לה כתובה גירשה ולא כתב לה גט כר לשנייה ולשלישית ולא היה כותב להם כתובה ולא גט אלא מה עשה ראה ענייה יתומה בת אבות ביקש ליטול אותה אמר לשובבינו אל תנהוג בה כראשונות זו בת אבות היא צנועה היא במעשי וכשרה וכתוב לה כתובה באי זו שבע באי זו שנה באי זה חודש בכמה בחדש באיזו איפרכיא כשם שכתוב באסתר (אסתר ב) ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חודש טבת בשנת שבע למלכותו כך הקדוש ברוך הוא ברא לדור המבול ולא כתב אימתי בראן העבירן מן העולם ולא כתב אימתי העבירן אלא (בראשית ז) ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וכן לדור הפלגה וכן למצרים לא היה כותב אימתי נבראו ואימתי מתו אלא כיון שעמדו ישראל אמר הקב"ה למשה איני נוהג באלו כאותן הראשונים אלו בני אבות הם בני אברהם יצחק ויעקב לך כתוב להם באיזה חודש בכמה בחדש ובאיזו שנה באיזו איפרכיא ובאיזה עיר ודומתי קרנם ונתתי להם תלוי ראש לכן נאמר וידבר ה' אל משה במדבר סיני הרי איפרכיא באהל מועד הרי מדינה בשנה השנית זו שנה בחדש השני זה החדש באחד לחדש בכמה בחדש הרי נכתבה אופטיאה למה שאו את ראש כל עדת בני ישראל לקיים מה שנאמר (תהלים קמו) לא עשה כן לכל גוי ומה עשה וירם קרן לעמו.

(במדבר רבה א, ה)

דעת אמתית להבחין האמת

אָבֶל הַשֵּׁם וַתִּבְרָךְ חוּמֵל עַל עַמּוֹ וְשׁוֹלֵחַ עֲלֵינוּ הָאָרֶז נִפְלְאָה עַל יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר מִבְּחִינַת הִירָאָה שֶׁל מִשִּׁיחַ, יִשְׁמִשִּׁיף הִירָאָה בְּשֶׁכֶל עֲלִיוֹן כֹּל כֶּף עַד שֶׁתִּגְיעַ הִירָאָה לְטוֹבָה אֲפֵלוּ לְגִרְעַ שֶׁבְּגִרְעִים, שֶׁאֲפֵלוּ הֶרְחֹק מֵאֵד מֵאֵד יִהְיֶה לוֹ דַּעַת אֲמִתִּי לְהִבְחִין הָאֲמִתִּי, שֶׁגַם הוּא יֵשׁ לוֹ תִקְוָה כִּי רִחֲמֵנוּ יִתְבָּרַךְ רַבִּים מֵאֵד. וְעַל כֵּן בְּדוּאֵי לֹא יִפֹּל עַל-יְדֵי יִרְאַת הַעֲנֵשׁ אֲדָרְבָּא, מִיִּרְאַת הַעֲנֵשׁ יִחַזַּק אֶת עַצְמוֹ לְמַצָּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת וְלִשְׁמַח אֶת עַצְמוֹ בְּמִהָ שֶׁהוּא מוֹרֵעַ וְשׂוֹאֵל עַל-כֵּל-פְּנִים. וְהִקָּא עַל-יְדֵי יִרְאַת הַעֲנֵשׁ יְבֹא לְשִׁמְחָה גְדוֹלָה, כִּי יִרְאַת הַעֲנֵשׁ תִּכְרִיחֵהוּ לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים שְׁמֹנְהִירִים מֵאֵד אֶת הַגִּרְעַ שֶׁבְּגִרְעִים, שֶׁיִּתְחַזַּק אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁמְחָה תְּמִיד עַל-פִּי דְרַבִּי עֲצוּתֵיהֶם הַקְּדוּשׁוֹת. וְיִבְדְּאֵי צְרִיכִין אֲנַחְנוּ לְהִתְיַרֵּא מֵאֵד לְשִׁמְעַ לְדְּבָרֵיהֶם הָאֲמִתִּים וְלִקְנִים אֲמִתִּים, וְעַל כֵּן בְּסוּף הַתּוֹכְחָה שֶׁהוּא יִרְאַת הַעֲנֵשׁ תְּתִיב, תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבָדְתָּ אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּשִׁמְחָה, נִמְצָא שֶׁצְּרִיכִין לְהִתְיַרֵּא מֵאֵד מִיִּרְאַת הַעֲנֵשׁ, עַד אֲשֶׁר יִתְחַזַּק עַל-יְדֵי-זֶה לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים שְׁמֹנְהִירִים אֶת הַגִּרְעַ שֶׁבְּגִרְעִים לְשִׁמְח אֶת עַצְמוֹ בְּנִקְדוּת טוֹבוֹת שְׂמוֹצָא בּוֹ עֲדִין וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם בְּשִׁמְחָה. (משיבת נפש אות פו)

שבועות שתי הלחם מאכל אדם

ואנו סופרין שבע שבתות ארבעים ותשעה יום שבע פעמים שבע. שהם כלליות כל המדות כדי להאיר בכל מדה ומדה שהם בחינת שבעת ימי הבנין שאיר שפגם האדם בכל מדה ומדה כפי מעשיו גם משום יתעורר לה' יתברך בכל יום ויום בכח הצדיק בחינת משה שיודע סוד הנפת העמר שעורים מאכל בהמה וכו' כפ"ל. ועל ידי זה ממשיכין על עצמו בכל יום איזה הארה מהארת הרצון. עד שזוכין בשבועות להמשיך בחינת הפתח (שזה כל פנות שבועות כמבאר בפננות) שהוא להמשיך הארת הרצון שהוא בחינת שפע הפתח. עד שיהיה נמשך בשעת האכילה דיקא שזהו בחינת שתי הלחם מחטים שהם מאכל אדם שעולה מ"ה בחינת הארת הרצון שהוא בחינת מה, בחינת כעת יאמר וכו' מ"ה וכו' כפ"ל, כי בכל ימי הספירה תקנו בחינת מאכל בהמה על ידי העמר שעורים, דהינו שעוסקין להאיר ולגלות שגם בתוך בחינת מאכל בהמה יכולין להמשיך ולהאיר אמתת אלקותו לידע כי גם שם נמצא ה' יתברך עד שיוקף גם אז לבחינת הארת הרצון בשעת האכילה, הינו שאפלו האדם הפשוט שאינו זוכה עדין שתהיה אכילתו בבחינת מאכל אדם בשלמות גם הוא יהיה איש חיל ולא יהיה עצל (שקורין שלימזלניק) ויתגבר בשעת אכילתו להמשיך על עצמו הארת הרצון המפלא, כי כל אדם יכול לזכות לזה בכח הצדיק שדיקא בשעת אכילתו ימשיך עליו היראה הבאה אל האדם אז עד שיוקף להארת הרצון המפלא וכו' אז בשעת האכילה דיקא.

ובכל פעם כפי מה שנמשך עליו הארת היראה והרצון הנ"ל, כמו כן מתברר אכילתו ממאכל בהמה למאכל אדם עד שיוקף למאכל אדם בשלמות שזהו בחינת ספירת העמר ושבועות שמקריבין בהם תחלה עמר שעורים מאכל בהמה ואחר כך בשבועות שתי הלחם מאכל אדם, כי בתחלה על ידי הקרבת העמר וספירה מקריבין מאכל בהמה על ידי שממשיכין הארת הדעת של הצדיק הנ"ל שגם בתקף הירידה אפלו בהריוח שטות ממש אפלו במאכל בהמה גם שם נמצא ה' יתברך כפ"ל. וגם שם יכולין לזכות בשעת אכילתו להארת הרצון, כי הרצון הפשי תמיד, כי הוא בחינת יוגל הגדול, בחינת שער החמשים שכל אדם יוצא שם לחרות בבחינת אשריך ארץ שמלפך בן חורים ושריך בעת יאכלו, כמו שמבאר שם בהתורה הנ"ל, ענין שם היטב לקשרו לכל הנ"ל, הינו שאפלו בעמק גלותו המר והמרור מאד שנתעב ליתוף רוח שטות פגה, הן בענין מושבותיו והרהריו הרעים מאד, הן בענין הפרנסה שגפל מהבטחון דקדשה לבטחונות של שוא והבל שזהו בחינת שטו העם ולקטו בשטותא וכו'.

גם שם ימשיך על עצמו הארת הרצון שנמשך בשרשו מעולם החרות מבחינת יוגל מבחינת שער החמשים, כי אף על פי כן אני רוצה ברצון חזק לה' יתברך, כי כבר הודיעו לנו הצדיקים האמתיים כי עדין ה' אתי ואצלי וקרוב אלי תמיד כי מלא כל הארץ כבודו.

(ליקו"ה או"ח הלכות נטילת ידים לסעודה הלכה ו)

עם מלומדי ניסים

ומזה ילפינן וכן השכל הישר מחייב להודות תמיד להשי"ת על חסדו ואמיתו שגומל עמנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ובפרט כשחסדו מתגלה לעינינו וע"כ אין לאדם להצטער משום מאורע שעובר עליו בהאי עלמא, כי תמיד בלי יוצא מן הכלל הענין ההוא הוא לטובתו, אם לטובתו הרוחנית והנצחית, אם לטובתו הגשמית, ואע"פ שבשעת מעשה עולם חושך בערו זהו רק מחמת קטנות דעתו והשגתו אבל לאמיתו של דבר הכל לטובתו, שזה בחי' משחז"ל (נה לא). דרש רבי יוסף מאי דכתיב (ישעיה יב) אודך ה' כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני, במה הכתוב מדבר, בשני בני אדם שיצאו לסחורה ישב לו קוץ לאחד מהן התחיל מחרחק ומגדף, לימים שמע שטבעה ספינתו של חבריו בים התחיל מודה ומשבח, לכן נאמר ישוב אפך ותנחמני, וכמ"ש חז"ל (ברכות סג) רבי אלעזר על לבית הכסא, אתא ההוא פרסאה דחיקה, קם ר' אלעזר ונפק, אתא דרקונא שמטיה לכרכשיה, קרי עלי' רבי אלעזר, ואתן אדם תחתך (ישעיה מג), אל תיקרי אדם אלא אדום. נמצאנו למידין שאנו מלומדים בנסים בכל עת, ואע"פ שאמר חז"ל (פסחים נ: לאו כל יומא מתרחיש ניסא, ואמר (ברכות כ) מאי שנא אנן דלא מתרחיש לן ניסא, היינו דוקא ניסים גלויים, אבל ניסים נסתרים הן לחמנו ומנת חלקנו יום יום, הן הניסים הקבועים, וכמשחז"ל (שמו"ד כד, א) בא וראה כמה נסים עושה הקב"ה עם האדם והוא אינו יודע שאילולא ה' אוכל פת כשהיא חיה (פי' כמות שהיא מבלי ללעוס אותה ברוך כדי לרככה) היתה יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקב"ה מעין בתוך גרגרתו שהוא מוריד את הפת בשלום, וכמ"ש (ברכות ו) תניא אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריא יכולה לעמוד מפני המוזיקין, אמר אביי אינהו נפישו מינן וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא, אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה, שכל זה בחי' הנסים הקבועים, לכל חי, והן הנסים שעושה השי"ת עם כל יחיד ויחיד לפי דרכו. (מתוך הספר "יש מאין" על ליקו"מ)

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חודה בתשובה שלמה